

Konferencję można obejrzeć w całości:

<http://www.senat.gov.pl/aktualnosci/art,5024,w-senacie-nt-modelu-dojscia-do-urzedu-se-dziego.html>

Mamy jedno pytanie: czy to szacowne grono wie o czym mówi? Oni odizolowali się od rzeczywistości sali sądowej. Obudźcie się !!!

Niepokonani i Stowarzyszenie Przeciw Bezprawiu było obecne na konferencji w Senacie RP w dniu 7.01.2012 r. Byliśmy rozczarowani. Zgłosiliśmy na piśmie swój udział w dyskusji. Jak zwykle bez efektu. Organizatorzy nie zauważyli organizacji społecznych. Przedstawiliśmy więc pisemne stanowisko. Jak się zdaje to towarzystwo żyje na innej planecie !!!

Wymiar sprawiedliwości w Polsce od przeszło 30 lat funkcjonuje źle. Jednak po ostatnich zmianach:

1. ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych,
2. wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 2007 r. orzekającego o niekonstytucyjności instytucji asesora sądowego
3. powołania Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratorów,

znaczącym problemem stał się także sposób naboru do jakże istotnego zawodu sędziego.

Zgodnie z art. 179 Konstytucji RP, sędziego powołuje na urząd Prezydent RP, jednak na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa – czyli to właściwie wyłącznie Krajowa Rada Sądownictwa decyduje o nominacji lub awansie sędziego.

Przez media przewinęła się dyskusja, jak ma wyglądać droga nominacji i awansów sędziów i czy zawód sędziego ma być tzw. koroną zawodów prawniczych, czy też funkcję tą mogą spełniać 29 latkowie. Na nowo zaczęła się dyskusja czy powrócić do asesury, czy też reformować i poprawiać działania Krajowej Szkoły Sądownictwa. Wypowiadali się przedstawiciele sędziów, prokuratorów, adwokatów, pracowników naukowych a także Dyrektor Szkoły Sądownictwa w Krakowie SSA Rafał Dzyr. I tak jest od lat.

O wymiarze sprawiedliwości zawsze wypowiadają się wyłącznie prawnicy, którzy oglądają salę sądową wyłącznie przez pryzmat własnego interesu, a nie interesu społeczeństwa. W dyskusji od lat głos społeczeństwa jest nieobecny. Nie rościmy sobie uprawnień do stanowienia prawa, ale chcemy uczestniczyć w jego tworzeniu. Równie istotnym błędem było wpojenie sędziom, że wymiar sprawiedliwości jest III władzą a nie, że pełni rolę usługową dla społeczeństwa. I w końcu najważniejsza sprawa, to całkowita bezkarność i nieodpowiedzialność sędziów za podejmowane decyzje procesowe wbrew stanowionemu prawu. Arogancja przenosi się także na pisma prezesów sądu, którzy np. na interwencję stowarzyszenia o udzielenie informacji w sprawie III K 470/08, w którym to postępowaniu stowarzyszenie jest uczestnikiem w trybie art. 90 kpk, nie może uzyskać informacji czy i kiedy będzie rozpoznana apelacja

dowód skan pisma prezesa – załącznik 4

Stąd tak ważne są cztery czynniki:

1. Właściwy dobór kandydatów do zawodu sędziego, polegający na sprawdzeniu wiadomości pod względem umiejętności zasad logicznego rozumowania, łączenia faktów jak i nie ulegania wpływom i naciskom zewnętrznym – przypominamy w tym miejscu test prof. Philipa Zimbardo- w jaki sposób po kilku tygodniach zachowywali się studenci prawa, którzy otrzymali zbyt dużo

władzy w sztucznie utworzonych celach. Podobnie test ten może funkcjonować wśród sędziów i prokuratorów. Stąd tak ważna jest wstępna selekcja do zawodu sędziego.

2. Rzeczywista a nie iluzoryczna odpowiedzialność dyscyplinarna, a za złamanie prawa odpowiedzialność cywilna i karna. To właśnie brak indywidualnej odpowiedzialności jest największym problemem. Jak długo będzie tolerowany brak odpowiedzialności, symulowanie pracy z jej celowym także bezkarnym przewlekaniem spraw, tak długo w wymiarze sprawiedliwości nic się nie zmieni. I tutaj niestety 100% winy leży po stronie Krajowej Rady Sądownictwa. To ona zgodnie z art. 4.pkt. 2 ust. 4 – wybiera rzecznika dyscyplinarnego sędziów sądów powszechnych, a także zgodnie z art. 5.1. może zarządzić przeprowadzenie: wizytacji sądu albo jego jednostki organizacyjnej, lustracji w sądzie, lustracji pracy sędziego. I tutaj przykład; jeśli w 12 letniej sprawie (z czego 5 lat w sądzie) – nie wyznaczanie terminu sprawy przez 10 miesięcy wg –z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Bielsku-Białej SSO Wojciecha Palucha nie jest wykroczeniem dyscyplinarnym, to trudno oczekiwać aby cokolwiek w polskim wymiarze sprawiedliwości mogło się zmienić.

Dowód: sygn. akt III K 443/12 Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej – zał. 2

sygn. akt III K 470/08 Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej - zał. 5

treść skargi do sprawy III K 443/12 i III K 470/08 - zał. 1

3. Nominacje sędziowskie winny być okresowe i dopiero po 10 latach (np. 2 x po 5 lat), sędzia otrzymywał by nominację bezterminową, po uprzednim przedstawieniu zaświadczenia o stanie zdrowia, nie tylko w zakresie ogólnym ale także w zakresie psychologiczno – psychiatrycznym. I nie jest to prowokacja ze strony organizacji pozarządowych, ale oczywista konieczność, bowiem zawód sędziego jest zawodem szczególnie obciążonym stresem.

4. Nominacje sędziów do sądów wyższych instancji, nie może funkcjonować na obecnych zasadach (iż to sam sędzia ocenia siebie czy nadaje się do sądu wyższej instancji, gdy tymczasem taki awans winien być nagrodą za dotychczasową pracę).

5. Zmiany systemu prawnego, umożliwiające obiektywną pracę sędziów ale także zapewnienia uprawnień procesowych wszystkim uczestnikom spraw. W zmianach prawa w szczególności należy uwzględnić art. 4 pkt. 2 Konstytucji w związku z art. 182 Konstytucji - w tym podjęcie prac w kierunku powstania ławy przysięgłych, pełnego nagrywania wszystkich spraw – jako funkcji kontrolnej protokołu i pełne dopuszczenie do wszystkich spraw sądowych organizacji społecznych o ile wnosi o to jedna ze stron.

6. Głęboka reforma Krajowej Rady Sądownictwa – która obecnie nie spełnia potrzeb kontroli dyscyplinarnej sędziów oraz zmiana sposobu i systemu okresowych wizytacji sędziów, które Stowarzyszenie Przeciw Bezprawiu przedstawiło w publicznym wysłuchaniu ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych w styczniu 2011 r. w sejmie RP (druk sejmowy nr. 3655 - [http://orka.sejm.gov.pl/Biuletyn.nsf/0/A1395F8A1115BE90C125782C00354880/\\$file/0456806.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/Biuletyn.nsf/0/A1395F8A1115BE90C125782C00354880/$file/0456806.pdf))

Potrzebę głębokiej reformy Krajowej Rady Sądownictwa uzasadnia także to, że nominację dożywotnią otrzymują osoby, o których tak naprawdę niewiele KRS wie. KRS nie może wiedzieć także, jak poradzą sobie ze stresem na sali rozpraw nowo nominowani sędziowie, jak będą uzasadniać wydane wyroki, jaki jest ich profil charakterologiczny. Sędzia to nie tylko wiedza i przygotowanie merytoryczne. To również szacunek dla innych, w tym także dla podsądnych, Zaś sędzia, który w takich wypadkach demonstruje swoją wyższość, nie nadaje się do sprawowania powierzonego mu urzędu.

7. Wprowadzenie instytucji rewizji nadzwyczajnej w procesach karnych, cywilnych i administracyjnych do której uprawniony mógł by być np. Rzecznik Praw Obywatelskich, aby naprawić i wstrzymać znacząca ilość błędnie wydawanych wyroków.

W załączeniu pięć skanów dokumentów.

Z up. Stowarzyszeń

Jerzy Jachnik

Stow. Przeciw Bezprawiu